

[Hanne Thanning Jacobsen]

ralforsamlingsresolutionen er fulgt op af den danske regering.

Også jeg glæder mig over det, jeg fornemede hr. Lasse Budtz sagde om muligheden for at skaffe flere penge til aktiviteter. Jeg tror, året vil vise, at masser af grupper vil ansøge om at få beløb til aktiviteter, for jeg tror, deres opfindsomhed er større end den, jeg er i besiddelse af, fru Connie Hedegaard. Så lad os se, efterhånden som året kommer i gang, om ikke behovet bliver vældig stort. Det regner jeg med at det gør.

Til fru Connie Hedegaard vil jeg gerne sige: nej, jeg oplevede ikke, at der skulle opbygges et nyt bureaukrati, bestemt ikke. Det kan jeg ikke være interesseret i, og jeg tror, fru Connie Hedegaard har ret i, at fredsfolket heller ikke er. Men med den sum, der er afsat, er der jo også grænser for, hvilket bureaukrati man kan opbygge.

Til hr. Stinus vil jeg sige tak for den personlige hilsen. Jeg føler, at den halve million kroner, var det, der var det politisk mulige, og jeg giver hr. Stinus ret i, at der er brug for mange flere penge. Selv om han siger, at beløbets størrelse ikke er vigtigt, tror jeg også, han vil erfare i FN-Forbundet, som vi begge sætter stor pris på, at han vil komme i pen-genød, når fredsåret begynder at komme i gang. 93 millioner private bidragydere i Sovjet får det næsten til at lyde, som om det danske fredsfolk ikke ved personlig indsats og ved personlige økonomiske ofre gør en masse, men det er jo i hvert fald ikke korrekt.

Hr. Kofod-Svendsen kunne ikke se behovet for pengene. Også til ham vil jeg sige, at det vil vise sig.

Til sidst vil jeg sige til hr. Poulsgaard, at det er jo rigtigt, at vi hos børn møder angst for krigen. Hr. Poulsgaard prøver at fortælle os, at det er ved at snakke om freden, at børnenes angst for krigen opstår, og at børnene reelt ikke har nogen grund til at være bange. Jeg synes, hr. Poulsgaard skulle prøve at sætte sig ind i, hvor mange milliarder kroner der på denne jord bruges til krigsforberedelse. Så vil han forstå, at denne angst ikke skabes af politikeres snak. Den angst skabes af, at børn åbner deres øjne og ser på den verden, der er omkring dem, og det gør dem forskrækkede.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringen har så stor tillid til FN-Forbundet, at vi er overbevist om, at den måde, vi har valgt at lade FN-fredsåret udfolde sig på i Danmark, vil være i fuld overensstemmelse med de intentioner, generalsekretæren har udtrykt.

Connie Hedegaard (KF):

Jeg vil bare først sige til fru Hanne Thanning Jacobsen, at aktiviteterne ude omkring vedrørende sikkerhedspolitiske spørgsmål ikke ligefrem tyder på, at det er pengemangel, der blokerer det hele. Der sker rent faktisk mange ting.

Så bare den generelle betragtning, at det er lidt trættende, at vi hver gang skal høre SF og VS og andre fremstille sig selv som mere seriøse og som folk, der tager problemerne, f.eks. et fredsår, mere seriøst, end vi andre gør, bare fordi de tilfældigvis kommer med lidt flere penge. Nu har regeringen givet ½ mill. kr., men så kommer SF og VS altså og vil give lidt mere, og så er SF straks meget mere seriøse, end de borgerlige partier, regeringspartierne, er.

Jeg synes, det er en lidt underlig måde at fremstille tingene på. Vi tager faktisk også FN's fredsår ganske alvorligt.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Det glæder mig meget, at fru Connie Hedegaard tager FN's fredsår alvorligt. Jeg ville ikke vove her fra talerstolen at antyde, at fru Connie Hedegaard ikke er seriøs. Men ved nærmere eftertanke kan det vel ikke undre fru Connie Hedegaard, at det undrer os andre, hvor pengene til dette år blev af, når 1985-året var sat utrolig fint i værk – der var afsat beløb til det – og når forberedelserne til 1987-året, som jeg påviste før, allerede nu er begyndt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis